

ÎNCHEIERE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andrei Cebotar, reprezentat de avocatul Sergiu Barbăneagră

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Cebotar împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „RED Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea actelor administrative

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 23 februarie 2015, Andrei Cebotar a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „RED” Union Fenosa Societate pe Acțiuni cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea cererii a menționat că locuiește în casa tatălui său decedat. Indică că deși contractul de furnizare a energiei electrice a rămas întocmit pe numele tatălui, achitarea pentru consumul energiei electrice era efectuată de el.

Menționează că la data de 02 decembrie 2014, de către reprezentanții pârâtului, a fost efectuată verificarea integrității sigiliilor și integritatea echipamentului de măsurare, în urma căruia au apărut suspiciuni asupra integrității sigiliului furnizorului și a verficatorului de stat.

Sușține că la data de 09 decembrie 2014, în prezența dânsului, s-a efectuat expertiza echipamentului prin care s-a constatat că sigiliul verficatorului de stat a fost manipulat, însă careva intervenții în mecanismul de evidență nu au fost depistate.

Afirmă că în baza raportului de expertiză nr. 315 din 09 decembrie 2014 a fost întocmită factura, prin care a fost calculat consumul de energie electrică conform sistemului paușal.

Relatează că careva acțiuni în scopul intervenirii în sacoșă nu au fost efectuate, iar în procesul efectuării expertizei nu s-a demonstrat intervenția sa în sigiliul aplicat sacoșei, în acest sens făcând trimitere la prevederile pct. 93 din

Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Consideră că intervenția asupra sigiliului furnizorului constituie o abatere legală, dar nu intervenție sau alte acțiuni asupra sigiliului verficatorului de stat.

Careva intervenții care ar duce la sancționarea lui, conform regulamentului, nu au fost depistate, prin urmare sancționarea în baza pct. 94 din regulamentul citat este nefondată.

Susține că s-a adresat cu o cerere prealabilă în adresa pârâtului, care a rămas fără răspuns

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 14-17, art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, art. 5, 7, 166 CPC.

Solicită anularea actului de depistare a încălcărilor contractuale nr. 026250 din 02 decembrie 2014 și a facturii pentru energia electrică pentru încălcarea clauzelor contractuale.

Prin hotărârea Judecătoria Căușeni din 29 mai 2015, acțiunea a fost respinsă, ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Andrei Cebotar și menținută hotărârea primei instanțe.

La 01 iulie 2016, Andrei Cebotar, prin reprezentantul său, avocatul Sergiu Barbăneagră a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor inferioare considerându-le neîntemeiate, nefondate, emise cu încălcarea normelor procedurale și materiale și pasibile de a fi casate, reiterând motivele de fapt din cererea de chemare în judecată.

Consideră că controlul și expertiza au fost efectuate cu grave abateri de la normele legale, iar circumstanțele imputate nu au suport probator, fiind nefondate și neprobate, cu atât mai mult că sarcina probațiunii îi aparține intimatului.

Specifică că potrivit pct. 93 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010, intervenția la sigiliul verficatorului de stat nu este o abatere, în acest sens referindu-se la dispozițiile pct. 90, 93, 94, 96 din regulamentul citat.

Semnaleză că instanțele inferioare au comis erori procedurale, ori coproprietar al imobilului menționat este și Raisa Cebotar, care urma a fi atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu, cu atât mai mult, contractul de vânzare-cumpărare este perfectat pe numele ultimei, fapt ce denotă ilegalitatea hotărârii și casarea ei cu remiterea cauzei la rejudecare.

Menționează că examinarea cauzei a avut loc în lipsa recurentului, care a fost în imposibilitate de a se prezenta, iar instanța de fond în mod eronat a continuat examinarea cauzei, fiindu-i încălcat în acest sens, dreptul la apărare.

Întemeiază recursul în baza art. 429, 432, 445 CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 1702 (f. d. 116), însă date care ar confirma recepționarea deciziei de către recurent la materialele pricinii lipsesc.

Cererea de recurs a fost depusă la data de 01 iulie 2016 (f. d. 122-123). Totodată, se remarcă că recurentul a luat cunoștință cu materialele dosarului la data de 19 mai 2015, fapt confirmat prin cererea înregistrată cu nr.4-3-5248 din aceeași dată (f. d. 118).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Cebotar, reprezentant de avocatul Sergiu Barbăneagră, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

De altfel, nici invocarea recurentului precum că la examinarea pricinii în instanța de apel nu a fost atrasă în proces coproprietarul imobilului Raisa Cebotar, nu se încadrează în prevederile prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or la materialele pricinii lipsesc probe, inclusiv contractul de vânzare-cumpărare a

imobilului, invocat de către recurent, care ar confirma dreptul de proprietate a acestei asupra bunului imobil din litigiu.

La fel, nici alegațiile recurentului că la examinarea pricinii în instanța de apel Andrei Cebotar și reprezentantul său, avocatul Sergiu Barbăneagră nu au fost citați în mod legal, cauza fiind examinată în lipsa lor, urmează a fi apreciate ca declarative.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Având în susținere aceste prevederi legale, la caz se va reține că din actele pricinii rezultă că Andrei Cebotar a fost prezent la ședința de judecată în instanța de apel 05 noiembrie 2015, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 81), fiind citat și pentru următoarea ședință de judecată din 24 decembrie 2015, ce se adeverește prin semnătura ultimului aplicată pe recipisă (f. d. 81, 83).

În consecință, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Andrei Cebotar, reprezentat de avocatul Sergiu Barbăneagră, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat Andrei Cebotar, reprezentat de avocatul Sergiu Barbăneagră ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Andrei Cebotar, reprezentat de avocatul Sergiu Barbăneagră se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu